

šine držati, kakor je izražen v predležečem nam poročilu.

Poročilo manjšine pričenja s trditvijo, da se v členu XIX. državnih temeljnih postav o splošnih pravicah državljanov izrazuje splošno pravilo, kateremu je treba za vresničenje izvršilne postave. — Ta trditev pa je samo deloma resnična; res je sicer, da člen XIX., kakor skoraj vsi členi te postave ustanovljajo temeljno pravilo, toda zá-nj ni treba splošne izvršilne postave, zato, ker nima pred očmi določene pozitivne naprave, temveč samo pravilo, po katerem se ima v prihodnje ravnati enako postavodajna kakor izvršilna oblast. (Prav resnično! na desni.)

Samo v toliko tedaj, v kolikor je vsled onega pravila treba prenamejati obstoječe postave, ali pa po splošnih pravilih ustave postavodajni oblasti prihranjeno ustanovljenje novih naprav, samo v toliko je naravno, za vpeljavo onih naprav treba je posebnih postav in to državne ali deželne postave, kakor namreč ustava dotični predmet spada v delokrog enega ali drugega; v vseh drugih slučajih ima izvršilna oblast nalog zato skrbeti, da postavno izrečeno temeljno pravilo tudi povsod zadobi popolno veljavo. (Prav resnično! na desni.)

Naši dopisi.

Z Dunaja 28. jan. — Akoravno se je pretekli teden politični svet dunajski mnogo imel brigati v prvi vrsti za razprave državnega zbora o predlogu Wurmbrandovem, se je pa vendar-le veliko prebivalstvo dunajsko brigalo še zmiraj bolj in v prvi vrsti za tukaj na dnevnem redu stoječa hudodelstva roparska in politične umore.

Roparski umor družine Eisertove našel je pretekli teden po eni strani žalosten sklep, ker umrl je najprej oropani in smrtno ranjeni gospodar Eisert sam in kmalu za njim umrl je tudi še drugi njegov smrtno ranjeni sinko, 12letni Henrik Eisert, sama pri tej priliki tudi ranjena učiteljica je okrevala, nasproti pa je nevarno zbolela nesrečna soproga umrlega Eiserta, tako, da je negotovo, ali ostane pri življenji. Po grozoviti nesreči zgubila je svojega soproga, zgubila je svoja oba sinova in velik del premoženja; ostala ji je samo mala hčerka. — Ljudstvo vdeležilo se je v velikanskem številu pri pogrebu umrlega Eiserta in njegovih sinov in sočutje za nesrečno družino je splošno.

Po drugi strani pa zgodovina tega hudodelstva ni napredovala prav nič, ker onega tretjega hudodelnika, katerega policija že išče, odkar se je hudodelstvo izvršilo, brez vspeha, pa tudi že zaprta obdolženca še do zdaj nista obstala ničesar.

Pri morilcu Hugo Schenku in tovariših se med tem ni našlo posebnega pomenljivega novega, ako se ne omenja velikega števila onih oseb, katere oglašajo že dolgo časa pogrešane ženske, o katerih mislijo, da so zginile vsled roparskega umora po glasovitem Schenku.

Pripetilo se je pa pretekli teden zopet v bližnjem Florisdorfu, kjer je bil pred malo tedni umorjen policijski komisar, da je bil umorjen detektiv, to je, skriven policist, pri belem dnevu po človeku izmed delavskih krogov, ki je bil tako oborožen, kakor bi se hotel boriti z vso svojo okolico, ker seboj je imel razun drugega revolverja in nad 60 patron še bombo z dinamita, katera bi bila mogla pokončiti vso okolico hudodelnika na daleč okrog.

K sreči so hudodelnika prijeli, ne da bi bil po umoru detektiva z imenom Blösch prizadel večjo nesrečo, kakor da je ranil še enega delavca, vrgel je sicer tudi bombo, katero je nosil seboj, na tla, pa na mehkih tleh podonavskih nižin pri Florisdorfu se ni razpočila.

Na policijo pripeljan in izpraševan še do danes ni povedal svojega imena, ne kaj in od kod je, ampak samo, da je izvršil smrtno sodbo svoje družbe, v katere imenu dela.

Vse kaže, da je ta morilec, ki še s ponosom obstaja svoje hudodelstvo, prej ko ne ravno oni, ki je pred nekaj tedni umoril v Florisdorfu policijskega komisarja.

Prve korake, katerih se je poprijela vlada zoper take grozovitosti delavskih krogov, je vlada že vpeljala s tem, da je v Florisdorf poslala in v hišah razdelila oddelek vojaštva, in to nekaj pešcev, in pa veči oddelek konjikov, kateri bodo baje imeli nalog, vedno preiskavati tamošnjo okolico in prijeti vsako sumljivo osebo, ako pa bi se ponovil še enak slučaj, da so koj pri rokah in z vso silo hité za hudodelniki, da se ne poskrijejo večidel, kakor se je to zgodilo do zdaj skoraj redno.

Govori se pa, da vlada celó namerava na Dunaji in okolici oklicati izreden stan, kateri bi vladi dal na roko pripomočke, z vso silo postopati zoper bolj in bolj rastoče nasilstvo anarhističnih delavskih krogov.

Koliko resničnega je na teh govoricah, pokazalo se bode v malo dnevih.

Iz Ljubljane.

Dr. Janez Zlatoust Pogačar,

knezoškof ljubljanski, vitez komanderskega križa Leopoldovega in velikega križa Franc Jožefovega reda itd. itd.,

umrl je dne 25. januarja t. l. ob 6. uri zjutraj po dolgi hudi bolezni. — Slovesen pogreb njegov bil je pretekli ponedeljek dne 28. t. m. ob 9. zjutraj.

Iz življenja pokojnega škofa posnamemo sledeče črtice: Rojen v Vrbi, brezniške fare dne 22. januarja 1811., obiskaval je z letom 1819. ljudsko šolo v blejskem Gradu, srednje in više šole v Ljubljani, kjer je bil v mašnika posvečen l. 1834. Dne 3. avgusta l. 1837. postal je doktor bogoslovja, bil nekaj časa duhovni pomočnik pri Šentpetru v Ljubljani, dne 18. svečana 1838. l. pa je bil imenovan za profesorja dogmatike, l. 1846. prevzel je vodstvo novoustanovljenega Alojzijevišča in je to obdržal 12 let. Leta 1851. bil je imenovan za kanonika stolne cerkve ljubljanske, leta 1854. za škofovega komisarja na gimnaziji in realki, l. 1859. za predsednika škofijske zakonske sodnije, l. 1860. za kanonika teologa, l. 1864. za stolnega dekana, leta 1867. za vodjo bogoslovskih študij, dne 21. avgusta 1870. imenovan je bil za stolnega prošta.

Po odpovedi lani umrlega knezoškofa Jerneja Vidmarja imenovan je bil Pogačar dne 30. maja l. 1875. za škofa ljubljanskega in od sv. Očeta potrjen dne 10. avgusta l. 1875. Za škofa posvečen in umeščen je bil dne 5. septembra l. 1875. Senzacionalen je bil prvi pastirski list njegov. Prvo cesarjevo odlikovanje dobil je l. 1877., drugo v ravno minulem letu. — Leta 1848. začel je izdajati naenkrat 4 cerkvene liste, izmed katerih se je ohranila samo „Zgod. Danica“. — Pokojni škof bil je narodnjak in pridobil si je tudi osebno velike zasluge na polji našega slovstva, sicer segal je le redko v naše politično življenje.